

A Kúria a Kocsisné dr. László Ildikó pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bacsek György ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony jogellenes megszüntetésének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 24.M.2462/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.632.004/2012/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2013. szeptember 4. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 51.Mf.632.004/2012/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint és 2.700 (kettőezer-hétszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárásban 100 %-ban pervesztes felperes pártfogó ügyvédi díját az állam viseli.

A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli.

I n d o k o l á s

A felperes 2007. szeptember 1-jétől dolgozott az alperes székhelyén. Munkavégzéséhez laptopot és mobiltelefont biztosítottak a részére, valamint névkártyát készítettek olyan tartalommal, hogy a munkaköre regionális vezető az alperesi telephelyen. A B. szórakoztató napilap és az E. magazin logója is fel volt tüntetve a kártyán.

2007. szeptember 19-én a B.H. Kft. kiállította a felperes biztosítási jogviszonyról és az egészségbiztosítási ellátásokról szóló igazolványát, valamint a munkáltatói igazolást.

2008. február 6-án a B.H. Kft. olyan tartalmú igazolást is kiállított, amelyben ugyancsak alátámasztotta, hogy 2007. szeptember 1-jétől 2007. november 5-éig a felperes munkaviszonya nála állt fenn.

2007. november 6-ai dátummal az F.M. Kft. ugyancsak kiadta a felperes társadalombiztosítási igazolványát, 2008. február 29-én pedig a munkaviszonyra vonatkozó igazolásait, amelyben azt tüntette fel, hogy 2007. november 6-ától 2008. március 30-áig nála állt munkaviszonyban.

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, miszerint a munkaviszonya a H.R. Zrt-nél mint a B.Ú. kiadójánál állt fenn, munkaszerződést, valamint indokolt írásbeli felmondást azonban nem kapott. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest elmaradt munkabér, valamint 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 24.M.2462/2008/49. számú ítéletével a keresetet elutasította rögzítve, hogy a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli. Kötelezte a felperest perköltség viselésére.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felperes a munkába lépést követően nem hivatkozott az alperessel szemben arra, hogy a munkaszerződés írásba foglalásának elmulasztása miatt a munkaszerződése érvénytelen, ezért a bíróságnak a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján elsősorban abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a felperes és az alperes között volt-e megállapodás munkaviszony létesítésére vonatkozóan, ha pedig volt, az milyen feltételekkel jött létre. Önmagában a munkaszerződés mint okirat hiányából ugyanis nem következik az, hogy a felek között nem jött létre munkaviszony.

Tény, hogy a B.H. Kft. és az F.M. Kft. kiadta a munkaviszony megszüntetésekor kötelező iratokat, ezáltal elismerte a felperes munkaviszonyának nála történő fennállását. A perben a felperes nem tette vitássá azt az iratot, amelyben az F.M. Kft. azt is igazolta, hogy a járulékok befizetése megtörtént. Ezen iratokra tekintettel a bíróság álláspontja szerint csak akkor lett volna jogi lehetőség az alperesnél a munkaviszony fennállásának megállapítására, amennyiben a B.H. Kft.-vel és az F.M. Kft.-vel szemben a felperes az Mt. 8. §-ában szabályozott semmisségre hivatkozik.

Megállapítható volt, hogy az alperes és a B.H. Kft., valamint az F.M. Kft. között megbízási szerződés jött létre hirdetési felületek, insertek eladása, értékesítése érdekében. A megbízási szerződések alapján rögzíthető volt, hogy a hirdetési felületek értékesítését ún. külső cégek végezték az alperes számára, ezt támasztotta alá a felperesi keresetlevélhez csatolt négy reklámügynökségi szerződés.

Az alperes és a B.H. Kft., valamint az F.M. Kft. által kötött megbízási szerződéseket a bíróságnak jelen perben valósnak kellett elfogadnia, azok alapján megállapítható volt, hogy a felperes mint a hirdetésszervezők csoportvezetője a munkáját kizárólag az alperessel megbízási szerződésben álló reklámügynökségi tevékenységet ellátó cégek részére végezte.

A felperes a munkaviszonyra vonatkozó igazolásokat az F.M. Kft. képviselőjétől kifogás nélkül átvette, bár ebben az időpontban vitathatta volna a munkaviszony fennállását, ezt azonban nem tette, csak az átvételt követő több hónappal később benyújtott keresetében.

A bíróságnak nem állt rendelkezésére olyan irat, amely V.ZS. munkáltatói jogkörét támasztotta volna alá, az alperes törvényes képviselője és V.ZS. tanú is a meghallgatása során tagadta azt, hogy ilyen jogkörrel rendelkezett volna. A bíróság a felperesnek a munkaviszony fennállásának megállapítására irányuló keresetét elutasította, így az annak megszüntetése körében előterjesztett jogellenességet állító kereset sem volt megalapozott.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 51.Mf.632.004/2012/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és a felperest másodfokú perköltség viselésére kötelezte. Rögzítette, hogy a felperes 100 %-ban pervesztes, ezért a felmerült pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli.

A másodfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes és a B.H. Kft. között 2006. június 30-án, az alperes és az F.M. Kft. között 2007. november 6-án jött létre megbízási szerződés, melynek tárgya többek között a Sz.B. lap, illetve a B. című lap hirdetési ügyekben való képviselete. Az alperes tevékenységi körében szerepel a hirdetési tevékenység, de a megbízási szerződések létrehozásával ez a folyamat kiszervezésre került. A felperes állította, hogy a munkaviszonya 2007. szeptember 1-jén jött létre, azonban az alperes és a B.H. Kft. 2006. június 30-án kötött megbízási szerződést, így a már kiszervezett hirdetési tevékenységet az általa állított későbbi időpontban az alperes alkalmazásában nem láthatta el. Az előzőekből és a megbízási szerződésekből következően a felperes a regionális vezetői munkakörét is kizárólag a B.H. Kft-nél, illetve az F.M. Kft-nél végezte.

Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár igazolása szerint is a B.H. Kft-nél a biztosítással járó jogviszony kezdete 2007. szeptember 1., megszűnése 2007. november 5. Mindez szintén az alperes érvelését támasztotta alá, mivel ha a felperes ezen társasággal nem állt volna munkaviszonyban, nyilvánvalóan nem jelentette volna be a felperest biztosítással járó jogviszonyba. Ugyanezen kft. 2008. február 6-án a munkavállaló kérésére saját felhasználás céljából adott ki munkáltatói igazolást, amely szerint 2007. szeptember 1. napjától 2007. november 5-éig tartott a munkaviszonya. Amennyiben a felperes nem tudta, hogy a B.H. Kft-nél állt alkalmazásban, akkor érthetetlen, hogy miért kért munkáltatói igazolást ettől a cégtől. Az F.M. Kft-től kapott 2008. február 29-ei jövedelemigazoláson az átvételt elismerte a felperes, valamint az ehhez csatolt munkáltatói igazolásokon is szerepel az aláírása. Ezen társaság szintén kiadott egy munkáltatói igazolást 2008. február 6-án a munkavállaló kérésére, saját felhasználás céljából arról, hogy a köztük lévő munkaviszony 2007. november 6-ától kezdődően fennállt. A felperes ezen okiratokkal szemben nem terjesztett elő bizonyítékot, csak ismételte állítását, miszerint kényszerhelyzetben írta alá azokat.

G.M. azt állította, hogy a H.R. Zrt-vel állt munkaviszonyban, azonban erre vonatkozó adat nem merült fel, és a tanú munkaügyi pert sem indított az alperessel szemben a munkaviszonya fennállására vonatkozóan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal szemben elsődlegesen nem annak tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes munkaviszonya megszüntetésével kapcsolatban melyik társaság állított ki munkáltatói igazolásokat, hanem azt a kérdést tartotta vizsgálándónak, hogy 2007. szeptember 1-jén a felperes az alperessel létesített-e munkaviszonyt, és ha igen, ez megszüntetésre került-e. A felperes a munkaviszony alperesnél történt létrejöttét nem tudta bizonyítani, így nem volt vizsgálándó az alperes vonatkozásában az F.M. Kft-vel esetlegesen fennállt és megszüntetett jogviszony.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon

kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Hivatkozása szerint a bíróságok az ügyben a tényállást hiányosan és ellentmondásosan állapították meg, a feltárt tényállásból pedig megalapozatlan, jogszabálysértő következtetést vontak le.

Tévedett a bíróság, amikor minden jogi indok nélkül általánosságokra hivatkozással és általános megfogalmazását adta annak, hogy a felperes az aláírásával igazoltan vette át a két hirdetési kft-től az igazolásokat anélkül, hogy figyelembe vette volna a kft-k megalakulásának és megszűnésének időpontját, valamint azt, hogy a felperes munkaviszonya mikor kezdődött és hogyan szűnt meg.

Súlyosan sérült az Mt. 3. és 4. §-ában foglalt követelmény.

A felperes jogi álláspontja szerint az alperes és közötté érvényes munkaszerződés jött létre az Mt. 78/A. §-a értelmében, teljes munkaidőben történő foglalkoztatásra.

Tény, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetése nem az Mt. 67. §-a szerint történt, annak megszüntetésére V.ZS. szóbeli közlése alapján került sor. Ezt a kft-k utólagosan „lepapírozták”, ez azonban nem jelenti az Mt. 67. § szerinti megszüntetést.

A másodfokon eljáró bíróság az elsőfokú bíróság téves, megalapozatlan tényállását kritika nélkül elfogadva, alperes szóbeli állításának ellenőrzése nélkül, a jogszabálysértést figyelembe sem véve hozta meg a helybenhagyó ítéletét anélkül, hogy annak bármilyen jogi indokát adta volna.

Olyan körülményeket emeltek ki a bíróságok, amelyek kizárólag az alperesnek kedvező jogi helyzet fenntartását indokolták. Ebben a körben a Pp. 3. § és 7. §-ában foglaltaknak megfelelően a bíróságok nem tettek eleget kioktatási kötelezettségüknek, holott ez kötelező akkor is, ha a felperes jogi képviselővel járt el.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet helytállóan indult ki abból a körülményből, hogy az alperes a B.H. Kft-vel 2006. június 30-án, az F.M.SZ. Kft-vel 2007. november 1-jén kötött megbízási szerződést, többek között az Sz. bulvárlap, valamint a B. című újság hirdetési ügyekben való képviselőjére. Alaptalan azon felülvizsgálati érvelés, hogy a bíróságok nem vették figyelembe ezen két kft. megalakulásának és megszűnésének időpontját, mivel azok adott esetben a felperesi jogviszony fennállásával és megszűnésével nem hozhatók összefüggésbe.

Ugyancsak helytállóan fejtették ki a bíróságok, hogy két külsős kft. végezte tehát az alperes részére a hirdetési tevékenységet, és ezen cégek elismerték, hogy a felperest a perbeli időszakban munkaviszony keretében alkalmazták. A munkavállaló a foglalkoztatást maga sem vitatta, hiszen a B.H. Kft-től, valamint az F.M. Kft-től is munkáltatói igazolást kért, amit aláírásával igazoltan meg is kapott.

V.ZS. munkáltatói jogkört nem gyakorolhatott, és nem volt megállapítható az sem, hogy a felperes alappal következtetett ezen személy munkaviszony létesítésével, illetve megszüntetésével kapcsolatos eljárási jogosultságára. Az a körülmény, hogy a napi munkavégzés folyamán utasításokat adhatott - a cégek közötti jogviszony fennállására, és ebből adódóan a felperes munkavégzésének sajátosságaira tekintettel -, nem támasztja alá azt a felperesi álláspontot, miszerint úgy gondolta, hogy ezen személy munkáltatói jogkört is gyakorolhat [Mt. 74. § (2) bekezdés]. A bíróságok okfejtése helytálló volt, nem volt megállapítható az Mt. 3. és 4. §-ában foglaltak megsértése. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy 2007. szeptember 1-jén az alperesnél munkaviszonyt létesített, az F.M. Kft. jogviszony megszüntetésének esetleges jogellenessége pedig nem képezte jelen per tárgyát.

A felperes kizárólag a felülvizsgálati kérelmében sérelmezte, hogy a bíróságok nem tettek eleget kioktatási kötelezettségüknek (Pp. 3. §). Az iratokból megállapíthatóan azonban a jogi képviselő az eljárás során mindvégig tisztában volt a reá háruló bizonyítási teherrel, indítványait meg is tette, így nem volt olyan jogszabálysértés, amely az eljárás megismétlését tehetné volna szükségessé.

Az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló adatokat, bizonyítékokat, a felek nyilatkozatait és a tanúvallomásokat a Pp. 206. §-ának megfelelően, egybevetés útján, összességében értékelték, és arról a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, indokolási kötelezettségüknek eleget téve jogszerűen számot adtak. A mérlegelés megfelelt a logika szabályainak, nem minősült iratellenesnek vagy kirívóan okszerűtlennek.

A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a felülvizsgálati eljárásban 100 %-ban pervesztes lett, ennek következtében a perben felmerült pártfogó ügyvédi díjat a Pp. 87. §-a, valamint a 2003. évi LXX. törvény (Jst.) 11/A. §-a alapján az állam viseli.

A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul.

A felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, így az illetéket a Pp. 359/A. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. szeptember 4.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hitelélül: Nné tisztviselő